

РЕШЕНИЕ

№ 1146

гр. София, 23.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11821** по описа за **2021** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 208- 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Б. К. Б. - управител, против Решение №672/13.10.2021г. по АНД 7139/2021г., 135- ти с-в на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 542701-F554969/19.10.2020 г., издадено от Заместник-директора на ТД на НАП С.. С последното, за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 124, ал. 2 ЗДДС, на касатора , на основание чл. 182, ал. 1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв.

Касаторът [фирма] обосновава съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуален закон. Развива подробни аргументи относно ненадлежно връчване на поканата за съставяне на АУАН, доколкото същата е изпратена единствено на електронната поща на дружеството.

Ответникът ТД на НАП-С., чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли решението на Софийския районен съд да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Административен съд София-град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното: Касационната жалба е процесуално допустима, като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено с материалния закон.

За да постанови решението си, с което се потвърждава НП, въззивният съд е приел от фактическа страна, че при извършване на насрещна проверка на дружеството касатор във връзка с извършена на [фирма] проверка, инспектор по приходите в ТД на НАП С. област, [населено място], установил, че [фирма] било осъществило облагаема доставка на хранителни стоки на 11.12.2019г., за която издало фактура № [ЕГН]. Констатирал също, че на 14.01.2020г. дружеството подало справка- декларация № 22191387421 за периода месец декември 2019г. с деклариран резултат за внасяне в размер на 11 711, 09 лева. Заедно със справката декларация били подадени и отчетни регистри по чл. 124 от ЗДДС, но в дневника за продажбите за данъчния период месец декември 2019г., издаденият данъчен документ- фактура № [ЕГН]/11.12.2019г. , чиято данъчна основа била в размер на 4 589, 00 лева и ДДС в размер на 917, 80 лева не бил отразен от дружеството.

Изготвена е покана изх.№ 53-06-429/27.05.2020г. по описа на НАП за съставяне на АУАН, която е изпратена на електронния адрес на дружеството. Представител на дружеството не се явил в указания в поканата срок, при което на 19.06.2020г. е съставен АУАН № F554969/19.06.2020 г. Въз основа на него е издадено наказателно постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС и на основание чл. 182, ал. 1 от ЗДДС е ангажирана административно наказателната отговорност на [фирма].

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното дружество е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението е правилно.

Неоснователно е възражението, изложено в касационната жалба, че неправилно АУАН е съставен в отсъствие на представител на нарушителя. Покана за съставяне на АУАН е изпратена на електронния адрес на дружеството. Представител на дружеството не се явил в посочения в електронното съобщение ден. В тази връзка правилен е изводът на Софийския районен съд, че дружеството е било надлежно уведомено за предстоящото съставяне на АУАН, поканено е за участие в тази процедура, но не е изпратило представител, с оглед, на което са налице предпоставките на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН за съставяне на АУАН и започване на административно-наказателното производство в отсъствието на нарушителя. Освен това, макар и действително законен представител или негов пълномощник да не са присъствали по време на съставяне на акта, то същият впоследствие е бил надлежно връчен на упълномощено лице (видно от приложеното към преписката пълномощно) и дружеството е имало възможност да се запознае със съдържанието на

АУАН и да направи съответните възражения. С оглед на изложеното съдът намира, че правото на защита на дружеството не е било нарушено.

На следващо място при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административнонаказателното производство. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и на относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Съгласно чл. 124, ал. 2, изр. 1 от ЗДДС регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, както и отчетите за извършените продажби по чл. 119 в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени. Според чл. 125, ал. 5 ЗДДС декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. Въз основа на приетите от СРС доказателства се установява по несъмнен начин, че "Д. Г." Е. е осъществило нарушение на чл. 124, ал. 2 ЗДДС, като не е отразило фактура № [ЕГН] от 11.12.2019 г. в данъчния период, в който е издадена. Изложените в тази насока мотиви от въззивния съд са правилни и изцяло се споделят от настоящата инстанция. Имуществената санкция е коректно определена по законоустановения ред и размер.

В случая не са налице основания за приложението на чл. 28 ЗАНН. На първо място това е така, тъй като в резултат на нарушението е определен ДДС в по-малък размер. На второ място, установеното нарушение е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

По изложените съображения, решението на Софийския районен съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане, на ответната страна следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д от ЗАНН във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК Административен съд София - град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 672 от 13.10.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 20211110207139/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Териториална дирекция Териториална дирекция на Национална агенция за приходите- [населено място] разноски по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

